

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 15C/23/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719203330
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Krnáčová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2025:6719203330.7

Uznesenie

-2 - 15C/23/2019

Okresný súd Zvolen, v spore žalobcu A. A. B., súdny exekútor, IČO: 37 822 314, so sídlom Exekútorského úradu C. D. XX, XXX XX E., proti žalovanej F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXXX/XX, XXX XX E., o určenie neúčinnosti právneho úkonu, takto

rozhodol:

-2 - 15C/23/2019

I/ Súd konanie **z a s t a v u j e .**

II/ Žalovanej sa nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

-3 - 15C/23/2019

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 17.07.2019 žiadal žalobca určiť, že dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzatvorená medzi žalovanou a jej manželom I. G., na základe ktorej bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností pod V 4095/2017 dňa 19.12.2017 k bytu č. 13, vo vchode č. 41, na 7.poschodí, bytového domu so súpisným číslom XXXX, ktorým nadobudla žalovaná byt do výlučného vlastníctva je voči žalobcovi právne neúčinná. Žalobu žalobca odôvodňoval podozrením z trestného činu podvodu, ktoré bolo vedené voči manželovi žalovanej pred tunajším súdom pod sp. zn. 1T/12/2019.

1.1. Uznesením zo dňa 26.08.2019 tunajší súd konanie prerušil do právoplatného skončenia trestného konania vedeného pod sp. zn. 1T/12/2019 v zmysle ustanovenia § 164 CSP. Z trestného spisu bolo zistené, že rozsudok, ktorým súd uznal obžalovaného manžela žalovanej vinným dňa 10.09.2021 nadobudol právoplatnosť dňom 10.05.2022 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/132/2021 zo dňa 10.05.2022. Súd následne rozhodol o pokračovaní v konaní uznesením zo dňa 20.09.2022, ako aj o pripustení zmeny žaloby kedy v priebehu prerušeného konania zaslal žalobca tunajšiemu súdu dňa 04.05.2020 návrh na úpravu výroku rozhodnutia s návrhom na pripustenie zmeny žaloby.

1.2. Po pokračovaní konania zaslali strany sporu vyjadrenia a poukázali na prebiehajúce civilné konanie pod sp. zn. 19C/53/2022, kde sa riešila otázka zaplatenia náhrady škody proti manželovi žalovanej, nakoľko s nárokom na náhradu škody bol žalobca ako poškodený v rámci trestného konania odkázaný na civilné konanie. Požiadali o prerušenie konania s poukazom na vymáhateľnosť pohľadávky. Uznesením zo dňa 06.03.2023, právoplatným 28.03.2023 súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného pred Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 19C/53/2022.

2. Podaním doručeným súdu 04.08.2025 zobral žalobca žalobu v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. V rámci späťvzatia žaloby poukázal na zrušenie právoplatne odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Zvolen v spojení s Krajským súdom Banská Bystrica sp. zn. 1T/12/2019 Najvyšším

súdom SR v dôsledku čoho bol manžel žalovanej spod obžaloby oslobodený s tým, že podľa zásady „ultima ratio“ čin, ktorý spáchal nie je trestným činom. V dôsledku späťvzatia žaloby vzhľadom na vyslovený právny názor v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, ako aj predbežný právny názor v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 19C/53/2022 navrhol žalobca, aby bolo konanie zastavené. Vo vzťahu k trovám konania navrhol aplikovať ustanovenie § 257 CSP. Dôvody hodné osobitného zreteľa videl v skutočnosti, že právoplatné rozhodnutie tunajšieho súdu v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici bolo zrušené rozhodnutím Najvyššieho súdu SR. Žaloba závisela od iného právoplatného rozhodnutia súdu podľa čoho žalobca aj konal, keďže uvedeným rozhodnutím bol na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie. Rovnako v dôsledku použitia mimoriadneho opravného prostriedku v trestnom konaní došlo k zrušeniu rozsudku prvej inštancie aj v civilnom konaní v senáte 19C. Aplikácia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy práve v takých prípadoch kedy príslušný súd dôjde k záveru, že sú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu celkom alebo sčasti neprizná. Mal za to, že práve v prípade žalobcu nastala situácia kedy reagoval na rozhodnutie štátneho orgánu Najvyššieho súdu v dôsledku čoho sa zmenila situácia a aj jeho postavenie. Dôvodom aplikácie bol aj fakt, že základ skutkového deja popísaný aj v novom oslobodzujúcom rozsudku Okresného súdu Zvolen je taký, že skutok sa stal, spáchal ho žalovaný, ale nie je trestným činom (sp. zn. 3T/29/2024). V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR 407/2018, ktoré citoval s tým, že primárnu príčinu súdneho sporu nespôsobil konaním žalobca, ale orgán štátu svojim právoplatným rozhodnutím. Zmena tohto rozhodnutia znamená, že aktuálny spor sa stáva neudržateľným z pohľadu plynutia času i nákladov. Z týchto dôvodov žiadal aplikovať § 257 CSP.

3. Vzhľadom na podanie žalobcu súd doručil žalovanej podanie s poukazom aj na požiadavku aplikácie dôvodov hodných osobitného zreteľa s tým, aby sa v súdom stanovenej lehote k tomuto návrhu žalobcu vyjadřila. Dňom 20.08.2025 doručila žalovaná súdu vyjadrenie, kde súhlasila so späťvzatím žaloby žalobcom z dôvodov uvádzaných v späťvzati a neuplatňovala si náhradu trov konania s tým, že v konaní nebola právne zastúpená a súhlasila s neuplatnením náhrady trov konania žalobcom. K aplikácii ustanovenia § 257 CSP sa nevyjadřila.

4. Podľa ustanovenia § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

5. Podľa ustanovenia § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

6. Vzhľadom na dispozíciu žalobcu so žalobou súd postupoval podľa ustanovenia § 145 ods. 1 CSP a konanie pre späťvzatie žaloby v celom rozsahu zastavil. Súhlas žalovanej so späťvzatím žaloby nebol potrebný, nakoľko došlo k späťvzatiu žaloby skôr než sa vo veci začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie (§ 146 ods. 1 CSP).

7. Podľa ustanovenia § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

8. Podľa ustanovenia § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, ktoré vychádza zo zásady procesného zavinenia pri späťvzati žaloby. Žalobca zobral žalobu späť v dôsledku iných súdnych sporov, predovšetkým trestného konania a právneho názoru vysloveného v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, ktorým bolo rozhodnutie tak súdu prvej inštancie, ako aj súdu druhej inštancie zrušené a následne v dôsledku vysloveného právneho názoru bol manžel žalovanej spod obžaloby oslobodený. V rámci trestného konania bol žalobca ako poškodený odkázaný na uplatňovanie nároku v civilnom konaní, ktoré prebiehalo pod sp. zn. 19C/53/2022, ktoré konanie bolo zastavené pre späťvzatie žaloby vzhľadom na závery a právny názor vyslovený v trestnom konaní. Predmetom tohto konania bolo vyslovenie neúčinnosti právneho úkonu, ku ktorému došlo medzi žalovanou a obžalovaným manželom, voči ktorému mal v civilnom konaní žalobca pohľadávku na náhradu škody. Po vyslovení právneho názoru Najvyšším súdom SR došlo jednak k oslobodeniu, ako aj k zastaveniu konania, v ktorom sa riešila výška pohľadávky voči manželovi žalovanej. Následne došlo k späťvzatiu žaloby aj v tomto konaní. Vzhľadom na celý postup mal súd za to, že späťvzatie žaloby zapríčinil žalobca v dôsledku čoho by prináležal nárok na náhradu trov konania žalovanej s poukazom na ustanovenie § 256 ods. 1 CSP.

Žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli čo v konečnom dôsledku aj sama konštatovala v písomnom vyjadrení adresovanom súdu 20.08.2025. Nežiadala priznať žiadne trovy a zároveň žiadala, aby súd rozhodol o trovách konania tak, že neprizná trovy ani protistrane. Súd vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol o trovách konania tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

9.1. Žalobca v rámci späťvzatia žaloby poukázal aj na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP a žiadal pri rozhodovaní o trovách konania aplikovať práve toto zákonné ustanovenie z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Dôvody osobitného zreteľa pre rozhodnutie o trovách konania videl predovšetkým v skutočnosti, ktorá nastala po rozhodnutí Najvyššieho súdu SR v trestnom konaní, kde je základ skutkového deja popísaný aj v novom oslobodzujúcom rozsudku, a kde je konštatované, že skutok sa stal, spáchal ho žalovaný, ale tento skutok nie je trestným činom. Z tohto dôvodu došlo k späťvzatiu žaloby aj v konaní vedenom pred tunajším súdom pod sp. zn. 19C/53/2022 (zmena petitu rozhodnutia z pohľadu plynutia času sa javila ako neudržateľná vzhľadom na prejudikovaný právny názor) v dôsledku čoho následne došlo aj k späťvzatiu žaloby v tomto konaní. Je teda zrejmé, že primárna príčina súdneho sporu nebola spôsobená konaním žalobcu, ale práve orgán štátu – súd svojim právoplatným rozhodnutím zmenil rozhodnutia vydané súdmi nižších inštancií a aktuálny spor sa stal neudržateľným z pohľadu plynutia času a nákladov. Práve v tom videl dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré nežiadal priznať trovy konania. Aj keď súd v danej veci neaplikoval v rámci rozhodnutia ustanovenie § 257 CSP len okrajovo uvádza, že práve toto ustanovenie zmierňuje dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením tzv. moderačného práva. Preto skúma výnimočné okolnosti, ktoré v tej ktorej veci nastali a vyhodnocuje dôvody hodné osobitného zreteľa. Nakoľko žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli a nežiadala priznať žiadne trovy, nevychádzal z ustanovenia § 257 CSP. Pokiaľ by však k aplikácii tohto ustanovenia došlo, súd sa prikláňa k postoju strán v konaní a tiež k okolnostiam daného prípadu s tým, že výnimočnosť danej veci vidí práve v predmete sporu, ako aj okolnostiach, ktoré predchádzali podaniu predmetnej žaloby. Až po rozhodnutí Najvyššieho súdu SR bolo konštatované, že predmetný skutok nie je trestným činom, hoci škodu žalobca utrpel, skutok sa stal a spáchal ho manžel žalovanej. Samotný predmet tohto konania závisel od rozhodnutia súdu tak v trestnom konaní, ako aj v konaní vedenom pod sp. zn. 19C/53/2022, nakoľko v tomto konaní malo byť rozhodnuté o tom v akej výške vznikla žalobcovi škoda a v trestnom konaní, kto nesie zodpovednosť za takto vzniknutú škodu. Preto pokiaľ by pri rozhodovaní o trovách konania prichádzalo do úvahy aplikovať ustanovenie § 257 CSP (čo v danej veci do úvahy neprichádzalo) zrejme by podrobne boli skúmané dôvody tak oslobodzujúceho rozhodnutia, ako aj dôvody, pre ktoré došlo k späťvzatiu žaloby v civilnom konaní, v ktorom sa riešila otázka výšky náhrady škody, nakoľko v trestnom konaní bol poškodený žalobca odkázaný na občianskoprávne konanie.

Poučenie:

-2 - 15C/23/2019

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti – Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).